

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRETERA DE GIRONA, NÚM. 27

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Espanya, 3 pessetes l'any; Estranger, 5 francs.

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL. — TRECANT PELS
CIMS: *Ll. Barceló i Bou.* — L'ELEGIA
DEL TAPER: *Miquel Roger i Crosa.* — LA
MOÇA DE PLATJA FANTASIEJA: *Joan Dra-*
per. — EL SURO I LA SEVA APLICACIÓ PER A
TAPAR EL VI ESCUMÓS. — *J. Salleron,* tra-
ducció de *Miquel Vingut.* — MESTRES I
AMICS: *Ramón E. Bassegoda.* — SOCIETAT
«SALVAMENTO DE NAUFRAGOS»: *Fèlix Ribe-*
ra i Cabruja. — DE L'ESTRANGER. — LLI-
BRES. — DE TEATRE. — MUSICALS. — SPORT.
— PUBLICACIONS REBUDES. — MOVIMENT DEL
PORT. — OPERACIONS DE LA CAIXA D'ESTAL-
VIS. — ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA. — REGIS-
TRE CIVIL.

PREMI EXTRAORDINARI DE L'EXM.
AJUNTAMENT DE BARCELONA ::

GRAN VARIETAT EN OBJECTES
PER A REGALO :: :: :: ::

IMMENS ASSORTIT DE MARCS
:: :: :: :: I MOTLLURES
A PREUS SUMAMENT :: ::
:: :: :: :: :: BARATOS

SALONS I DESPATX: PASSEIG DE GRACIA, 18. — TELEFON 3.228.

TALLERS: C. UNIVERSITAT, 112. — TELEFON 7.359. — BARCELONA

GRAN TALLER DE CERRELLERIA

D'EN

JOSEP RAMIÓ

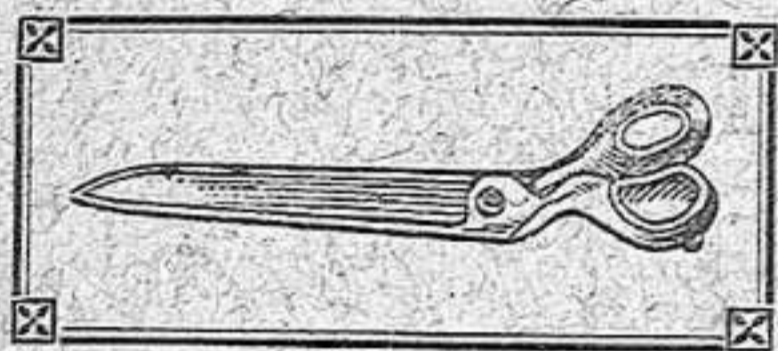
Plaça de la Murada, 4 :: PALAMOS

Construcció i reparació de màquines de totes classes, especialment per a la indústria suro-tapera : Instal·lació de molins de vent, bombes per a aixecar aigua, etc.

ACCESSORIS PER A MAQUINES DE TOTES CLASSES

A. ROSELLÓ

SASTRE

NOTARIES, 16

Ultimes novetats

WERTHEIM

Màquines per a cosir i brodar.—Rectilínees per a fer mitges i demés genres d'aquest punt.— Son ben conegudes en tot el món per la seva

marxa silenciosa, sa perfecció incomparable, sa afinació extremada i son moble elegant;

Reuneixen tots els perfeccionaments més recents i constitueixen un article de primera novetat. Vendes a plaç i al comptat.

Direcció general: Aviñó, 9 **BARCELONA**

Representants en tots els pobles. - A Palamós:

OLAGUER LLORENS

Cervantes, 26 i Carretera Girona, 25. **PALAMÓS**

ALFOMBRES - TAPICERIES

Tot quant se fabrica a Europa per a decorar, se troba en els
GRANS MAGATZEMS AL ENGROS I AL DETALL

Blanco y Bosch, de Barcelona

Plaça de St. Jaume, Call 21, S. Honorat, 1 i 3
i Fruita, 2. TELEFON 190.

Grans existències.

Ultimes Novetats.

Preus sens competència.

Importació directa de Tapiços, Smirna i Perses (Orient). Ultimes creacions, estil antic, en Damasc, Velluts, etc. Jocs complets de Cortinatges, Stores, *Visillos* i Cobrellits de Tul i Puntetes per a Dormitori.

Tapets, Pells, Mantes, Edredons. Tallers de Roba Blanca per a taula i llit i demés articles de Llenceria, Gèneros de punt, Camiseria i Equips per a senyor i senyora.

NOTA. Es convenient per a les carpetes saber les mides de l'habitació.

Tintoreria LOS MIL COLORES

Despatx:
Passeig de Castelar

DE

Antoni Güell

Tallers:
Carretera de Sant Joan

PALAMÓS

Se tenyeixen i renten tota classe de vestits, cortinatges, mantes de viatge, alfombres, etc. :: :: APRESTS AL CILINDRE.

Adroher Germans

Telefon, 212 - Apartat, 18 - Telefon interurbá, 3

GIRONA

MAQUINARIA ELECTRICA
: MATERIAL ELECTRIC :

RESERVAT

A. Bañeras

Gran Ebanisteria MANEL BRUNET

PALAMÓS

Especialitat en artístiques motlures i marcs per a quadres i retrats. Llits, guardarrobes, calaixeres, espills, etc. etc., de gust exquisit.

Esmerats treballs d'Ebanisteria :: Aquesta casa es distingeix per la seva pulcritut i bon gust en tots els articles que serveix al públic, en especial els MOBLES.

LA VISTA COM ALS 15 ANYS

Graduació amb l'Obtòmetre, gratuïta.

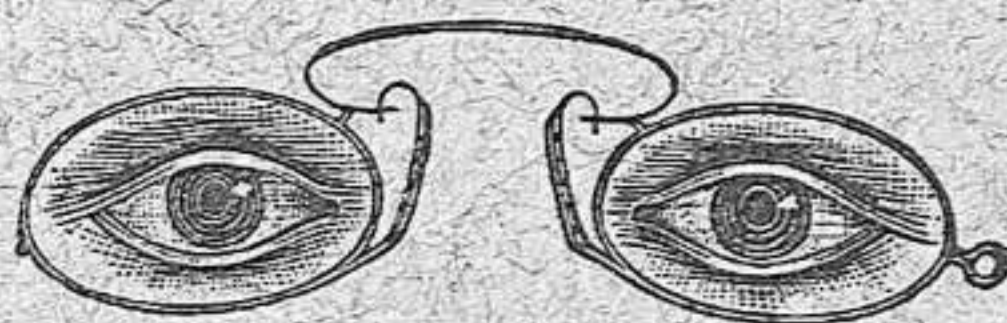
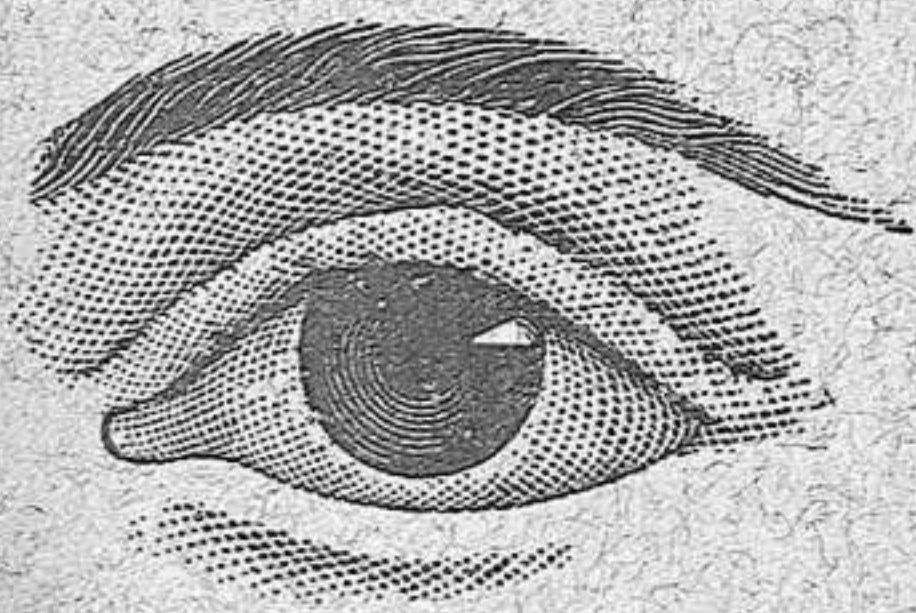
Aparell pràctic i científic. Erros impossibles. Corregix tots els defectes de la vista. Presbícia, Miopia, Hiperpía i Astigmatisme simple i complicat.

Ulleres, Lentes i aparells òptics de totes classes

Orriols, Optic

Carrer de Munt, 51

— PALAMÓS —

MAGÍ VIÑALS

TRANSPORTS I ADUANES

Carrer Cristina, 2
- Barcelona -

TELÉFON, 1692

Cases a Port-Bou, Cer-
:bère, Irún i Hendaya:

Mobles : Artístics
BUSQUEZS Ciutat, 9
BARCELONA

Premiats amb les més altes Recom-
penses en totes les EXPOSICIONS.

Dues primeres medalles
Barcelona 1907.

Decoració. Grans existències. Nous models en tots els estils.

TALLERS: Bellafilla, 3 i 5. - BARCELONA.

— TELEFON 2.314 —

SERVEI FIXE I SETMANAL DE
BARCELONA A ROSAS

I VICE-VERSA, AMB ESCALA A
S. Feliu de Guixols i Palamós
— PEL VAPOR —

N. AMPURDANÉS

Sortida de BARCELONA: Tots els Dimecres.

Id. de PALAMOS: Tots els Dissabtes.

CONSIGNATARIS: Barcelona, D. Enric Freixas, Cristina 5,
(baixos). Telefon, 1585. — St. Feliu de Guixols, D. Joan For-
tó. — Palamós, D. Fèlix Ribera. — Rosas, D. Josep Rahola.

Aliments per a Regimen Dietètic i Diabètic, de la casa
MANUEL FRERES de Lusanne (Suïça) i

XACOLATES PURES DE CACAO, elaborades
en el Convent de LA TRAPA
pels RR. PP. CISTERCENCES.

DIPOSITARIS
EXCLUSIUS: **PAGÉS I ROCAFORT** (Successors de
A. MASSANA)

Carrer de Fernando VII, 14.

BARCELONA

Papers de Lija - Teles d'Esmeril

**Discs paper de Lija per a la
fabricació dels taps de suro.**

10 MEDALLES EN VARIES EXPOSICIONS

Marimon i Debray, S. en C.

BARCELONA

Carrer Dos de Maig, 254.

Gran saló de en-
llustra-bòtes de **Isidro Bernis**

Se compòn tota classe de calçat per deteriorat que sigui. Elegancia, exacti-
tut i economia. Gran assortit de CREMES de les millors marques, figurant-
hi l'acreditada marca DANDY, la qual suavitza el cuir fins a l'extrem de
quedar impermeable. No sofriu més dels ulls de poll: Useu els pegats que
ven aquesta casa i amb vuit dies quedareu curats.

Carrer de Notaríes, 25.

PALAMOS

EXQUISITO LICOR
CALISAY
 TÓNICO APERITIVO

ANIS "CRIOLLA"
 y Rhum "VICTORIA"

Licor Ferro - Quina
CALISAY

Exquisit i suau licor de sa-
 bor agradable i de puresa
 garantida.

Composició aprovada i re-
 comanada per varis Labora-
 toris Municipals i nombro-
 ses eminències mèdiques.

Beguda higiènica ideal, de
 fama mundial.

El seu ús facilita les digestions penoses, fortifica el sistema nerviós i retorna les energies i forces perdudes a l'organisme debilitat per malalties o treballs excessius.

Premiat en totes les exposicions i concursos nacionals i estrangers.

POT DEMANAR-SE
 PER TOT ARREU.

Viuda i fills de Magí Mollfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Tingueu compte amb les falsificacions.

Rebutgeu les imitacions.

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL.—TRESCANT PELS CIMS: *Ll. Barceló i Bou*.—L'ELEGIA DEL TAPER: *Miquel Roger i Crosa*.—LA MOÇA DE PLATJA FANTASIEJA: *Joan Draper*.—EL SURO I LA SEVA APLICACIÓ PER A TAPAR EL VI ESCUMÓS: *J. Salleron*, traducció de *Miquel Vingut*.—MESTRES I AMICS: *Ramón E. Bassegoda*.—SOCIETAT «SALVAMENTO DE NÁUFRAGOS»: *Fèlix Ribera i Cabruja*.—DE L'ESTRANGER.—LLIBRES.—DE TEATRE.—MUSICALS.—SPORT.—PUBLICACIONS REBUDES.—MOVIMENT DEL PORT.—OPERACIONS DE LA CAIXA D'ESTALVIS.—ESTACIÓ PLUVIOMÈTRICA.—REGISTRE CIVIL.

Crònica local

Com que a muntanya hi ha verola, tothom pensa amb vacunar-se. Dicta el senyor batlle la bona ordre de que serán vacunats de franc en el Dispensari tots els qui ho sollicitin. 150 persones hi compareixen. Afortunadament la sanitat de Palamós és, avui dia, excel·lent; en el Registre civil del més de Setembre sols figura una defunció. En el present hem de registrar, anc que no sigui de nostra vila, la de mossèn Pere Palomeras, rector de St. Joan de Palamós. Persona docta i amabilíssima era de tothom estimada. Dos dies després, mor també na Joana Danés, col·laboradora del Patronat de l'Hospital. Deu els hagi acollit al cel.

Policies i carrabiners són moguts per la llegendaria nova, publicada en el periòdic *La Trinchera* de que en la platja de la Fosca hi havia hagut un gran desembarc d'armes en preparació d'una revolta lerrouxista. Podem advenir a veu plena que a la Fosca no més hi han hagut bons àpats.

Com és de merèixer, en altra secció donem extens compte de l'òpera *Rigoletto* cantada per en Palet. No sabem com lloar la bona disposició d'aqueixos artistes eminents qui es presten a fer de romeus de l'art en nostra patria. Mil voltes han d'haver pensat amb els homes humils qui no es mouen mai de llur poble. Tot i no respondre Palamós a la fina galanesa, com era degut, canta en Palet amb igual entusiasme que si cantés en grans coliseus. Per ço el públic, ver aficionat a l'art diví, hi correspòn amb un desfet de càlids aplaudiments.

El Centre Federal celebra una festa de germanor el dia 3 amb sardanes, concert i ball.

En el Casino «El Puerto» s'inaugura el patinatge. El sòl és ben encerat i per a amenitzar l'exercici un gramofon exhala musica.

Musica i de la bona fan en Sagols i en Ferrer a Caldas en l'establiment del Vichy Català, guanyant-se la consideració de la selecta colonia.

Tal com anunciàvem, la Companyia del Tramvia expendeix bitllets d'anada i tornada. Amb tal motiu, els bitllets ordinaris sofreixen un petit augment. La dita Companyia reprèn les obres a Celrà.

En el troç d'escollera comercial on no atraquen les embarcacions, hi ha, de poc, un antpit qui farà molt de servei als enamorats del mar.

La llargada de les vetlles empeny la multitud al cinematògraf, on se presenten atraccions, altra volta. Un bon quartet acompleteix traçudament la feina ingrata i aspre d'acompanyar la tropa d'artistes heterogenis.

En la festa de Nostra Senyora del Pilar els guardia-civils enarboren bandera en el quarter i van, en corporació, a oir missa.

Hi ha en aquell jorn una manifestació de dol, on dominen joventut i músics de Palamós: és l'enterrament d'en Josep Batlle, jove músic. (A. C. S.) Al propi temps, se propaga la nova de que sota el Padró, en el mar, hi ha el cadavre d'un inconegut, forjant-se, acte seguit, mil supòsits, fins alguns relacionats amb la guerra, resultant, al cap i a la fi, que és el cadavre d'un vell palamosí. (A. C. S.)

El dia reglamentari, festivitat de Santa Teresa, comencen a pescar les barques de bou. Parlen, els pescadors, d'una pesquera de sardina a Tossa valorada en més de mil duros. De Tossa també parlem per motiu d'unes troballes arqueològiques importants.

Es digne d'admiració un quadre de suro del distingit artista en Modest Roca, exposat a la botiga d'en Casamiquela.

Falla l'aiga de la mina vella.

S'omple el Casino «El Puerto» per a sentir el notable violinista en Bonaventura Daró.

Arriba un francès comprador de taps.

L'Orfeó «Aucellada» va a la qüestió de protecció econòmica per tal de realitzar els seus projectes.

Comença, el dia 20, el quinari adreçat al Sagrat Cor de Jesús. Hi predica el R. P. Antò Dedeu.

Després de forta ploguda, reapareix l'aiga de la mina vella.

Les desgracies de la guerra fan devallar en Werner, violinista estranger.

Anys feia que no s'eren vistos tants de bolets a plaça com en el present. S'animen desseguida els cercadors, escampant-se, a grans volades, pels bells encontorns de la vila. Són tan estimats els bolets en nostre país, que un hom se fa creus en saber que en molts països no se'n fa cas.

Fa de bon estar en espectacles on la gent hi formigueja. En la funció de la «Agrupació Lírica», el Teatre Carmen és atapaït i animadíssim. L'èxit dels artistes és sorollós. A la sortida, els matiners no amostren el contentament de tota la vetllada, i les dames ganyotegen displicents de no sentir l'essència amb que es perfumaren.

Concert i ball de gardenies ofereix el «Centre Econòmic». En el concert toca el reputat violinista n'Alfred Sagols.

En varies cases del carrer Major se sent, de nits, una fressa estranya.

El Consistori Municipal fa els presupostos. Improbiosa és estada la labor del senyor batlle, n'Emili Pagès, per a resoldre les dificultats econòmiques aportades per la crisi. Digne és de notar que si el consum de la carn ha baixat, no ha baixat, gens ni mica, el consum del vi.

Calma xitxa en el mar d'eleccions. Apart de la labor interna dels comitès i directors polítics, no se'n remarca el més petit senyal. Podria esser que en algún districte ni menys hi hagués lluita.

Trescant pels cims

La tarde ha sigut bona: trescant per l'alta serra
he fet fragant collita d'aromes de la terra ;
l'olor de les gatoses, frigola i romaní,
tal com fan les abelles, me l'he emportada amb mi.

I se m'ha entrat pels ulls l'exuberant florida ;
i he respirat, a pler, l'olor de terra humida
que s'alça vaporosa dels boscos i dels prats
després que, fecondanta, la pluja els ha regats.

El sól, com un infant ajogaçat, hi reia ;
les gotes de rosada que amb son besar desfeia
jo les he vist al fondre-s brillar un curt instant,
talment com foc-follets que neixen i se'n van.

La pau de les boscuries a respirar convida
mentre als pulmons se n'entra, a doll potent, la vida,

deixant els ulls de tanta riquesa enlluernats ;

.
 A la mateixa tarde en viles i ciutats,
 jo sé d'uns llocs curulls de fum i pestilencia
 aon s'apilonava l'estulta concurrència
 qui bevent, qui jugant,
 la magre setmanada malgastant.

LL. BARCELÓ I BOU.

L'elegía del taper

(Continuació).

VII

La transformació radical, ineluctable, de l'indústria va capgirar la llar del gran taper. La delicadesa de les fembres s'era mudada en fortitut, i, en canvi, els braços ferris del cabdill, fins llavors habituats a arborar-se vencedors i encara plens de vigoria, queien desmaiats com les ales d'una au lligada.

Per la golosía de vestir-se amb lluiment, na Rita seguí la via de sa mare i de sa germana: anà, alegroia, a la fàbrica, perquè en l'estol de joventut que hi treballava, fins hi havien elegancies vistoses, objecte de molts miradors.

A toc d'oració, quan tot el poble obrer se despertava, en Felip, del llit estant, veia l'agitació de sa muller i percebia el trapeig frissós de les noies per a enllestir a temps. L'hereu, més ràpid, solia eixir desseguida; les tendres noies s'empassaven un got de llet amb poques encanyonades, ara els faltava el mocador, ara l'ombrel·la, barmulava nerviosa na Mari-Agna, i molts dies a corregudes, i sempre a pas lleuger, anaven a la fàbrica. Quan les sirenes esqueixaven l'aire de llur auc trist i perllongat, en Felip plorava. Ell havia de guardar la casa i vetllar el foc de la cuina. Com un rendista podia dormir i vagar tant com el seu cor plagués. Ço que a molts apareix com l'ideal suprem i com la delectació més cobejada, recremava la sang del malestruc. Amb braó per a laborar, havia de veure's subjugat a les tasques femenils.

Tots els fets se conjuraven per a enfonsar l'ofici qui enaltia Catalunya. En Felip plorava i ben amargament, per ço com la mort del seu art era volta-da i dissimulada per les columnes d'avenç. Tot el poble reia a pler, amb la ratxa de treball. Fembres i nins podien gastar, i sens retenció ni mirament gastaven, en vestits, en lleminadures, acudint, sens falla, al espectacle cinematogràfic i a totes les festes de que haguessin cobejança. Si ningú no pensava amb l'avenir, de tan planer i important que era el benefici, qui havia de pensar amb el pobre taper, relegat, subjugat, sense recursos ni consol?

L'únic consol per a en Felip arribà amb una carta de son íntim amic Falet.

«Amic Romada : Si, com per noves que a mi arriben, pateixes a Palamós, vina a França on trobaràs el teu antic company de joventut fet un senyor de berret fort i armilla dringadora. Som *chef de cave* i tinc moltes comissions per a anar granat i moltes coneixences de gran valor per a la fàbrica que penso muntar a Palamós. Després de tants anys d'ausència enyoro sa badia i la platja de sa Fosca. Si necessites diners no tens més que dir-m'ho; si necessites feina vina a França. Veritat que aquí tampoc és lo que era, perquè el tap de màquina domina; però tu sempre trobaràs un lloc d'honor i la satisfacció de fer campanya pel tap de mà, l'orgull de defensar l'ofici.»

El primer impuls fou de volar vers el país on trobaria honor i utilitat, però la força qui el tenia aferrat a la terra com una vella alzina, li tallà seca i tristament l'inclinació.

—Si mai no'm som mogut d'aquí, on tinc d'anar a córrer món quan ja es cabeis me blanquegen?

En obrir-se el solc de tràgiques dolors, tota la família s'apiadà del cabdill, arribant a l'exageració del respecte; però la rebequeria del taper en no cercar el benefici que trobaria, tal vegada, en terra estrangera i, de segur, en el mateix poble abdicant l'orgull de l'ofici, promogué i asprejà altercats de forta ressonancia.

—Et queixes que has de remenar es fogons, deia na Mari-Agna. Perqué no hi vas a França? Ves-hi tantsols una anyada i vindràs amb un parei de cent duros. Que vós que no faci en Falet per tu?

—M'estimo més morir-me de fam en el poble.

—I perqué no fas, dôs, lo que els atres? Si no fan taps, trien o carren.

—O de camàlic com n'Esteva Pou que està garbellant tot el dia. Jo, es millor taper, vós que vagi a garbellar com un bastaix o un infeliç? Per qui m'has pres?

Després de remenar els fogons, el pobre home feia taps. La fressa ritmada del ganivet en enseuar i encaixar, semblava exigir una de les cançons qui omplien de joia les botigues desaparegudes. Sols rebia la visita d'en Jaume Presas, convertit en pescador i ben resignat.

—No sofreixis, responia sempre aquest a l'exaltament de son company. Hem d'acceptar ses coses tal com són. Nosatros, víctimes des progrés o de lo que sigui, som iguals a rics senyors que tornen pobres.

—Es molt pitjor! Nosatros aguantàvem sa familia amb es nostro trebai, i fins podiem fer-la lluir. I que m'agradava poguer dir: es meus braços han pujat tota aquesta familia que rumbeja, que sab fer puntes, que sab fer vestits, que fineja com es senyors més fins. I ara veure-ho tot al inrevés! Tots ells mantenint-me com si jo fos un negat, a qui sols obliguen remenar l'olla

per' guanyar ses besses. Es horrorós, Jaume! Jo que amb aquets dits guanyava tot lo que volia!

La resignació d'en Presas no era prou forta per a contenir les llàgrimes.

—Mal com no 's reventa tot!, prosseguia en Felip. Ja no mos queda altre recurs que plorar, si volem esplaiar-mos. El poble se 'n riu de les grandeses que foren. El poble trebaia com si fos una roda d'aqueixa maquinaria infernal. En morint nosatros, mor l'independencia. Qui havia de somiar que ses dònnes, a milers, se resignessin a callar dues i tres hores seguides? En es nostre temps podien algunes trebaiar a esclata mort i fins fumar-se per' ajudar a bullir, però...

Després de la blasfemia llençada amb un crit, el taper continuà:

—...Si volien parlar i cantar ho feien a tot' hora, i, sobretot, tenien temps sobrat de remenar es fogons.

Per tal d'orejar l'esperit sofrent, en Presas solia menar-lo a pesquera. També en la mar sagnava la ferida: a la vista de l'escollera de contenció, sempre deia en Romada:

—Qué en treiem des port nou? Jo que em pensava que seria una defensa!

En sa dissort, la devallada fou ràpida i trontolladora. Romput el ceptre autoritari, ell mateix, per la dignitat de que feia gala, va acabar de cop i per sempre, amb el tiberi del sant dilluns, i no pogué rebel·lar-se ni sols contradir la resolució de na Mari-Agna, de tancar les portes de la llar a *La Campana de Gracia*.

Contrapesant el cúmul de feridores contrarietats, esdevingué, a l'impen-sada, una compensació fugaç, però molt satisfactoria. En Claudi, l'antic amo, entrà, un jorn, a casa d'en Romada.

—Felip, una casa molt important m'encarrega la fabricació de taps de primera per' una exposició. Han d'esser taps de mà i fets de la xeixa del suro.

En Felip va disfrutar. Tots els veïns entraven a veure els taps llustrosos, sens màcula. Els ulls, meravellats, anaven del paner curull de la mercaderia sedosa, al taulell on l'artista façonava, enorgullit, com en el temps de sa jo-venesa.

Jorns de somni li semblaren al taper aquells en que guanyà la lloança popular i un bon benefici. Després, esmaperdut, com dins un laberint, no sabia quins taps façonar que tinguessin fàcil venda. A seguit d'un escalonat de sacrificis, hagué de recaure, sens remei, com vell o inepte, a fer caps i puntes en el tinar.

Se li accentuà l'expressió feréstega de l'hom qui s'oposa tercement a la realitat. Qui recordava la seva polidesa i elegancia, s'escriuixia de veure'l brut, espitregat, amb espadenyas esfutrassades. En veritat, se retirava llavors amb son parent Tià, l'ubriac incorregible.

Na Mari-Agna curava de redreçar la deixadesa de son amat. Li regalà un vestit nou i el feia seguir a les sessions de cinematògraf.

Un jorn, va llevar-se el taper determinat a acomplir l'idea qui, de temps, el venia punxant. Posà en el taulell l'estoix i l'enseuador embolicats amb un troç de canamà; va carregar-se el taulell i amb la mà dreta aguantava la cadira on havia segut tota sa vida.

Corvat sota el gran pès, pujà la muntanya de Castell. Pantejava més d'emoció que de fatiga. En el cim del turó, esplèndida atalaia, va descarregar els entriquells, i, sens mirar el cel lluminós ni sentir la fressa dels obrers del moll qui esqueixaven la muntanya, el gran taper, a guisa d'heroi vençut qui es desfà d'antics trofeus, va llençar al mar les eines i arreus de l'ofici.

MIQUEL ROGER I CROSA.

(Acabarà).

La moça de platja fantasieja

Del llibre AURES DE LLEVANT

Les barques, qui sortien al tard, són tan enfora,
 que ni se'n veu el rastre. Asseguda a la vora
 del mar, guaita la moça, mig encantada enllà
 com resseguint l'estela que feren al passar.
 La platja ès en silenci i ès trista i ès deserta.
 De dalt del cel devalla aquella llum incerta
 de les estrelles. Bleixa molt lleu el mar dormit
 i són ombres fantàstiques les naus qui no han eixit.
 Al límit de les dues blavors, sobtada, apunta
 una ignia pinzellada : ès la lluna qui munta
 molt solemniament ; se torna un disc immens
 com una hostia cruenta ; un núvol, fum d'encens,
 es para al seu davant i fa l'hora sagrada.
 Cap-cota la Natura, l'adora extasiada.
 Després, en tant que eleva's, se va tornant d'argent
 i marca sobre el mar un gran camí lluent,
 qui mena a regions de dòna Fantasía.
 La moça de la platja, somía que somía,
 s'hi posa a caminar. I li sembla que ella ès
 regina omnipotent del mar, qui jau sotmès
 davall del seu esguard. En endavant, des d'ara,
 el temporal, qui els cors i els ulls de plor amara,
 no s'alçarà ja més ; serà tan abundant
 la pesca que les xarxes de peix esclataràn,

als mariners ofrint el pa sense fadiga.
 Tota la gent llavors del mar voldrà sê amiga
 i ella rebrà per paga acatament i honors...
 Aixís la Fantasia dibuixa amb bells colors
 el somni de la moça. Més ai ! que, quan sa roba
 esguarda, tan indigna, tan mísera la troba,
 que apar, per un moment, que se li fon l'encís.
 Sort que a l'instant, florint-li als llavis un somrís,
 com flam eixint de cendres, que encara dura explica.
 Després la moça es va treient de mica en mica
 aquella roba fins deixar tot el cos nu
 i el bell desig als ulls tan fortament li llu
 que el seu esguard ès com el d'una il·luminada.
 Aixís al mar arriba. Llavors, transfigurada,
 hi enfonza el cos i fa son desig triomfal
 cobrint-se de la lluna amb el mantell reial.

JOAN DRAPER.

El suro i la seva aplicació per a tapar el vi escumós.

(Continuació).

Del millorament dels taps.

D'aquest llarg estudi de la constitució del suro, podem deduir-ne una conseqüència certa: ès que el millorament dels taps de suro dolents ès molt difícil, per no dir impossible. En efecte, com seria possible l'incorporar en el suro, el fer penetrar en l'interior d'aquest teixit celular impermeable i impenetrable els principis resinosos que li manquen? Es inútil el pensar-hi, car totes les temptatives que s'han fet en aquest sentit han fracassat.

Es per això que s'ha provat inútilment d'untar els taps d'una capa de gelatina devinguda impermeable per mitjà de l'alum; en efecte, aquesta capa superficial, no penetrant dintre del cos del suro, ès molt aviat destruïda.

S'ha empastissat el tap d'una capa prima de cauxú dissolt dintre d'un hidrocarbur: però, si d'aquesta manera el suro ès impermeabilitzat exteriorment, resulta, aleshores, que deixa d'estar en contacte directe amb el vi; l'humitat no el fa inflar ni el fa remollir; se torna dur, perd la seva elasticitat i devé *cheville*.

S'ha buscat la manera de fer tornar el suro insoluble i inalterable submergint-lo en un bany de cera o parafina fosa; aquestes materies, foses pel calor,

penetren per endòsmosis dins les celdes i les omplen, però quan el tap és fret, la cera s'endureix, i el suro, privat de tota elasticitat, esdevé dur com la fusta.

Sols faig esmena dels procediments que per llur aparença de raó mereixen esser experimentats; però, quants projectes, quantes patents d'invenció han nascut ja morts!

De la provatura dels taps.

Si el millorament dels taps dolents és irrealitzable, és possible, al menys, reconèixer els bons dels dolents? Pot distingir-se d'una manera certa, i per una simple i pràctica operació, quins són els suros bastant resinosos per a poder resistir la pressió del vi escumós? Quins són els taps que faràn un bonic bolet i que no deixaràn pas escapar el vi? En fi, és possible evitar les *recou-leuses*? Aquesta vegada puc respondre afirmativament i espero que aquesta afirmació no serà pas contradita, car és basada sobre una llarga experiència. Però és necessari buscar aquest mitjà fóra de les observacions fetes fins a avui dia pels tapers espanyols. A Espanya, és admès que els taps dolents poden reconèixer-s per mitjà d'un simple examen: les petites taques negres, grosses com caps d'agulla, que es veuen a voltes a la superfície del suro, són la senyal d'una mala qualitat. Aquestes taques negres són formades per partícules ferruginoses que, transportades per la sava, se combinen amb el taní del suro i donen neixement a marques de tanat de ferro. Aquestes taques se troben igualment sobre els taps bons que sobre els taps dolents, i fóra de provar, per endavant, que els terreus ferroginosos produeixen mals suros, me sembla impossible l'admetre, *a priori*, que els taps que contenen sals de ferro són de dolenta qualitat. Busquem, doncs, un procediment més eficaç.

Un intel·ligent negociant xampanyès, M. Bouché, de Mareuil-sur-Marne, antigament havia constatat que els taps que estaven submergits durant molt de temps dins l'aiga se cobrien, a la llarga, de taques brunes iguals a aquelles qui caracteritzen els taps de les *recouleuses* i, per analogia, va provar els taps que gastava pel seu negoci submergint-los durant quinze dies o un més dins de botes plenes d'aiga. Tots els taps que sortien tacats d'aquesta prova eren separats i sols eren emprats els blancs i immaculats. Aquesta sensata verificació era racional: baix la llarga acció de l'humitat la suberina se reblaneix, i, si no és pas prou resinosa, les celdes que constitueixen la capa exterior del tap, comprimides per la pressió de l'aiga que les rodeja, se reventen; una mica d'aiga penetra dins del suro i els jaspia.

Els tapers champanyesos profitaren desseguida aquest procediment i durant llargs anys, els taps eren passats pel bany; allà, els taps se pudrien durant setmanes dintre de l'aigua estancada, els taps que eren reconeguts de bona qualitat agafaven molt aviat l'horrible *gust de tap*, més desastrós encara que la mateixa *recouleuse*. La manera de provar el suro per medi de l'im-

mersió dintre de l'aigua havent sigut reconeguda eficaç, era necessari fer-la pràctica, car, era inadmissible que els taps tinguessin d'estar durant llargues setmanes dins l'aiga. A més de l'inconvenient que vinc de senyalar, relativament al veritable emmatzinament que el suro estava subjecte a sofrir, l'aplicació d'aquest procediment en gran escala era, com aquell que diu, irrealitzable, a causa de l'enormitat del material que hauria degut posar-se en obra. En fi, era necessari que les taques humides, acusant el rompiment de les celdes fossin més aparentes, a fi que el dubte no fos possible sobre el veritable valor dels taps sotsmesos a l'experiencia. Vaig tenir la sort de resoldre aqueix problema, comprimint el suro, durant algunes hores, dintre d'un dipòsit molt resistent ple d'aiga baix una pressió de 4 o 5 atmòferes. Baix aquesta pressió enèrgica, el suro poc resinós és molt prompte dissolt i, al mateix temps, una espessa capa de celdes s'ompla d'aigua, de manera que al cap de poques hores d'immersió, els taps dolents surten de la pressió hidràulica tacats, buidats i canalats, com si haguessin estat tapats durant sis mesos. El suro bo resisteix, al contrari, aquesta operació sens cap dany; surt de la pressió blanc, llis, sòlid, de la mateixa manera que hi havia entrat; la pressió de 5 atmòferes que acaba de soportar és exactament la mateixa que la del vi dintre l'ampolla; per això, pot dir-se, que aquesta manera de verificació és completament anàlega pels taps, a llur estada durant algunes hores dintre una ampolla de vi escumós.

J. SALLERON.

(Continuarà)

Traducció de M. VINGUT.

Mestres y amichs

Romansayre selecte en Pirozzini,
 l'Ubach ja mestre venerat ; botánich
 en Montserrat, de gest aristofánich,
 y home de ciencia y lletres com fou Plini.
 Noble en Matheu, del sentiment escrini,
 Nanot que dels arxius surt trist vessánich ;
 Reventós d'estre vehement, volcánich,
 quina mirada sembla que fascini.
 Picó l'excels, qu'ha vist Mallorca neixer
 y escrivint poch lo seu renom fa creixer,
 Thomás qu'als ulls porta del art l'encís...
 Com en los meus vint anys jo os veig encara,
 enamorats de Catalunya Mare
 allá en les nostres tardes del *Suís* !

RAMÓN E. BASSEGODA.

28 de Novembre de 1911.

Societat "Salvamento de Náufragos"

(Acabament).

25 de Juny de 1895. Els mariners del *Diligente* i *Ardilla*, Francesc Vazquez i Antoni Molla salvaren el noi Domènec Fonallet qui caigué a l'aigua. Pel treball se els donà les gracies i un premi en metàlic.

24 de Janer de 1896. Auxili i salvament del bergantí-goleta «Joven Temerario», embarrancat a la llosa den Pere Grau i que fou tret amb averies i portat dintre el moll.

El 26 de Setembre de 1897 en el saló de l'Ajuntament de Bagur tingué lloc l'entrega solemne dels premis que feu el President d'aquesta Junta a nom de la Societat a varis veïns d'aquella vila, qui, exposant-se la vida, salvaren tres joves nàufregs d'un llagut que venia de Rosas de visitar l'esquadra anglesa i que va tombar-se negant-se cinc dels seus tripulants el dia 5 de Juliol. Fou un acte de caritat i heroisme que el Concell premià a proposta de la Local amb medalla de bronze i quinze pessetes a Joan Batlle, Miquel Cufí, Joan Caner, Lluís Balló, Salvador Gispert, Josep Colls, Francisco Marquès i Joan Batlle; amb medalla de bronze a Esteve Granés i un vot de gracies a en Vicens Ferrer.

El 26 de Novembre de 1899 la Junta feu entrega a Joan Tolosa i Prat i a Joan Tolosa i Dagas de quinze pessetes a cada ú i d'un vot de gracies a en Joan Ribera: premis amb que el Concell recompensà per la salvació d'un noi de quinze anys el dia 10 de Setembre del mateix any.

El 24 de Janer de 1904, salvament de sis tripulants del barco francès *La Paix* i set del espanyol *Corazón de Jesús* fondejats en badia i que estaven a punt de perdre-s (moltes averies). Per aquest acte fou premiat amb medalla de bronze i 50 pessetes el patró Sebastià Collell i amb 25 pessetes foren premiats els tripulants del bot n'Angel Gallart, en Jaume Vidal, en Daniel Comí, en Pere Pascual, en Miquel Mallol, en Ramón Presas, en Joan Moll, en Salvador Flaquer, en Miquel Ferrer i en Joan Busquets.

Finalment, tots recordem l'aigat de la nit del 16 de Novembre de 1908, i el gran nombre de palamosins qui prengueren part en socórrer als conveins, com també la heroica mort del Sr. González Hontoria. Per aquets fets el Concell envià un expresiu vot de gracies a tots els salvadors i otorgà la més alta recompensa, medalla d'or i el premi en metàlic del Rei a la viuda del Sr. Hontoria qui conservarà, sens dubte, l'honrosa distinció com un dels més preats records del seu marit.

FÉLIX RIBERA I CABRUJA.

De l'estranger.

Segons la premsa estrangera l'insuccés de la Diplomacia dels aliats en els Balcans és degut a l'ausència d'unitat d'acció, car quiscúm d'ells obrava separadament, uns amb energia, altres amb més feblesa; d'això els búlgars n'han deduit naturalment que llur unió se desagregava. Diuen que la política britànica semblava més especialment hipnotitzada per les tradicions bulgaròfiles de l'època d'en Gladstone i que no s'avenia a dubtar de la sinceritat dels búlgars d'avui. En canvi, la política seguida pels imperis centrals hi fou ferma, directa i ràpida en decisions.

* * *

Llegim en el « Berliner Tageblatt » que l'estat major alemany sab que el mitjà més rapid per a assolir el principal enemic de l'Alemanya no és pas d'agafar Calais, emperò de pendre els Dardanel; més enllà dels Dardanel hi ha l'Egipte, que és la ruta natural de l'Anglaterra cap a l'India. Si l'Anglaterra vol una guerra a mort, pot estar ben segura que sos desitjos seràn complaguts i la llegenda que afirma que sa marina domina l'història del món serà destruïda per les armes de les poixances centrals.

* * *

En Maurici Barrés en un de sos recents articles de capsalera en el « Echo de Paris » anomena *malaguanyada jornada* aquella en la qual tingué lloc en el parlament francès l'interpel·lació d'En Painlevé sobre la política de defensa nacional del govern i sobre la dimissió del ministre d'estat de França, Mr. Delcassé. La qüestió de confiança que posà netament el president En Viviani li donà 363 vots de majoria i terminà l'espectacle deplorable, que la cambra francesa ens ha donat sovint en temps de pau i del que en temps de guerra deuría evitar-ne les causes.

Pertocant la dimissió de Mr. Delcassé, el « Daily Telegraph » li rendeix un eloqüent homenatge i diu que ha viscut per a veure son país més gran que mai i que ha mostrat constantment una noblesa sens precedent, fins en els anys francesos, i el « Times » escriu que sa dimissió causarà el més pregón penar en tots els pobles aliats i, més particularment, al poble britànic.

* * *

Diuen que amb el títol « Què és la guerra ? » el govern búlgar ha fet distribuir per tota la nació i n'ha enviat 20.000 exemplars a cada municipi de la

campanya, un opúscol destinat a explicar als camperols búlgars perquè la Bulgària s'és posada al costat de l'Alemanya i de l'Àustria. Comença aixís: « La Rússia fa la guerra per a posseir Constantinopla i els Dardanels, l'Anglaterra per arruinar l'Alemanya i dominar després econòmicament el món sencer; la França per a tornar a haver l'Alsàcia i la Lorena; l'Itàlia, la Sèrbia i el Montenegro únicament per a apropiarse territoris estrangers; la Turquia, l'Àustria i Hongria i l'Alemanya, en canvi, per a conservar lo que els pertany i per a assegurar-se un desenrotll pacífic i durader.....»

Llibres

AURES DE LLEVANT, d'en Josep Draper.—El títol del llibre que ressenyem és tan simpàtic, que l'esperit ja admet, de bon principi, tot ço que el poeta s'abellix a descriure. Podrà ésser, a no dubtar, que els versos inspirats pel Mediterrani mos afectin intensament, per veure-hi traduïdes les impressions que, de tota la vida sentim. Més, per a un muntanyenc fins ha d'ésser molt bella la visió de la costa catalana amb ses viles blanquíssimes, amb sos pescadors de parla rica i eufònica, amb ses puntaires exquisides. Una obra consagrada a tals bellesa ha d'ésser interessant. En Draper ha sabut elegir el motiu de sa primera obra, on transllú la forma literària novíssima. Reveladora de mèrits, és garantia d'un bon pervindre literari.

Teatres

Com que la distingida Companyia d'aficionats, socialment anomenada «Agrupació lírica» sab, per sos mèrits i condicions, fer passar una vetllada plaenta, per llarga que sigui, el Teatre Carmen s'omplí, com de costum, el dia 28 d'Octubre. Era el programa: «El contrabando», «Noche de reyes» i «El cabo primero».

Massa convençuts els aficionats-artistes dels mèrits que els avaloren, volgueren saltar d'una comèdia catalana a una andaluça. Per a un còmic artista de nostre patria és ja el cimall de perfecció l'articuleig d'un dialecte castellà que és l'antítesi del català. La mímica aguantà l'obra, sobressortint el director en Pelai Pagés. Que l'escena és una escola d'aplom i de serenitat ho prova en Torrent esparvillant-se a cada funció. Hi ha en «El Contrabando» algunes situacions còmiques ben encertades, però l'acció és lenta en el principi.

Experiència poden adquirir els simpàtics artistes amb que les represes d'obres exigeixen tants de miraments com una estrena. Els miraments tots

foren consagrats a la sarçuela «El cabo primero» i coronats amb èxit franc i veritable. Del quadre d'artistes qui es presenten com a cantadors ja no hi ha res a desitjar: la Garriga, en Suñé, en Pèrez, en Matamala, en Conchs, són ben coneguts al poble per bona veu i aptituts musicals. Com actor, en Suñé va distingir-se notablement; feu un *sargento* calcat. El chor dels *ranxeros* merequé esser repetit. Pot ben assegurar-se que tal número no podia pas esser superat per còmics d'ofici; cal, doncs, anomenar els *ranxeros*: Conchs, Matas, Pèrez, Torrent, Bañeras, Roure. Admirable estigué en Pagès en el paper de *Parejo* i fou ben acompanyat per en Bañeras. Sempre hem d'alabar la senyoreta Xicoira per la traça amb que desempenya tots els papers. Lluïdament quedà també la senyoreta Garriga. Reberen totes les damiseles una ruixada de flors.

Presentació i caracterització, perfectes. L'enhorabona a tots, i en especial als directors en Pagés i en Pamies per la gran feina que sobre ells pesa, feina que, no essent vista, no pot esser mai justament apreciada.

Musicals

Rigoletto, en el Teatre Carmen, per la Companyia de l'eminent tenor, en Josep Palet, el dia 2 d'Octubre. — Aconteixement inesperat del qual gaudírem a tot pler. Si s'atén la crisi i els preus de l'espectacle, pot dir-se que la Companyia trobà acolliment. Que en alguna condició l'Empresa va actuar com no ho hauria fet en gran capital, és ben cert; més això què representa al costat del goig de sentir un bon ajust de cantants al entorn de l'eminent figura d'en Palet? Llàstima gran que no'ns fos estada oferta una obra de tenor. El bariton senyor de Gheri sobre el qual requeia el pès de l'obra, va amostar, del començ a la fi, una gran dominació del seu paper. La bona condició de veu era deslluïda per la manca de fresseig. La veu fina i la dicció elegant de la senyoreta Capcir agradaren molt. Discrets estigueren tots els altres personatges. La satisfacció del públic en sentir cantar un gran tenor va escalar l'entusiasme en el passatge de lluïment del quart acte. Grans mercès a l'insigne artista qui ha volgut honorar la nostra vila.

CONCERT WERNER, el dia 25 d'Octubre. — Més inesperat encara que el senyor Palet, arribà el violinista estranger, anomenat Werner. La presentació, llevat dels preus, fou de gran concertista: en el Teatre Carmen, sense solfes, com ja hom suposa, i amb bon acompanyant. La firmesa del primer cop d'arc ja feu veure a tothom que dominava l'instrument. Podíem esperar-ne, sens dubte, un matisat més perfecte en les obres de sentiment, com el nocturn de Chopin.

A favor de l'artista hi ha la considerable condició de que tocava amb un

violí i un arc de poc valor. Era un excel·lent programa violinístic. Es de doldre que insignes concertistes avalorin música vulgar; aixís del concert Werner haguérem de sortir-ne amb l'impressió final desagradable, car va executar, com a propina, una HABANERA qui, tot i ésser avalada per la firma d'en Sarasate, no deixa d'ésser d'una vulgaritat aplanadora.

CONCERT EN EL CASINO «EL PUERTO», el dia 24 d'Octubre. — Fou interessant per tocar-hi el notable violinista en Bonaventura Daró.

L'orquestra «Nova Armonía» de La Bisbal, va secundar-lo bé.

CAPELLA DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL. — Cantà en el Quinari consagrat al Sagrat Cor de Jesús, donant a conèixer l'*Ave Verum*, a 4 veus mixtes, de Mozart, i repetint l'*Adoro te devote* d'en Sancho Marraco i altres motets de distingida factura.

Sport

Foot-Ball

Poca activitat han demostrat els footballistes aquest mes, car tot se redueix a dos partits amistosos celebrats a Sant Feliu amb el primer team de aquella ciutat, fent-los-hi els palamosins 5 goals en el partit del dia 3, i 2 contra 1 en el del dia 30. Els de Sant Feliu, amb tot i ésser vençuts, demostraren desvetllament i progrés en el joc.

Skating-Ring

Continúa animadíssim al «Casino El Puerto» aquest bell sport, essent molts els aimants qui senten veritable amor pel patinatge. Entre els concurrents hi sobressurten varies gentils damiseles.—C. SÉNRAU.

Publicacions rebudes

De *Lectura Popular*: «Poesías», de n'Ernest Moliné i Brasés; «Els segadors de Polònia», d'en Josep Burgas; «Poesías», d'en Víctor Iranzo; «En Tòn de la Muga», d'en Manel Duràn i Duràn; «Poesías», d'en Tomàs Forzeza.

Revista de Taquigrafia.

Moviment del port durant el mes d'Octubre de 1915

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	23	13.621	Vapors	22	13.004
Barcos de vela	11	654	Barcos de vela	9	584

Operacions de la Caixa d'Estalvis

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegres	Quantitats pagades	Libretes noves
58	1.983	28	1.862'50	3

Estació pluviomètrica

Aigua recollida durant el mes d'Octubre: 107'0 mm.

Registre civil

Mès d'Octubre.

Naixements: 1. Lluís Bernet i Balls. — 2. Trinitat Borràs i Mitjavila. — 3. Maria Teresa Farrarós i Cabruja. — 4. Maria Lluïsa Sánchez i Bohera. — *Innomenats*: 1. Vidal i Oliver. — 2. Fortuny i Torrent.

Matrimonis: 1. Ginès Hernández i Ruiz amb Aurora Turró i Colomé. — 2. Lluís Viñas i Font amb Josepa Pascual i Català.

Defuncions: 1. Joana Danés i Ferrer, 69 anys. — 2. Baptista Santjuan i Guardino, 35 anys. — 3. Josep Batlle i Girbau, 25 anys. — 4. Margarida Perich i Condom, 14 mesos. — 5. Joan Castellà i Prats, 72 anys. — 6. Joaquina Casals i Puig, 30 anys. — 7. Lluís Muñoz i Forner, 12 anys. — 8. Marcela Batlle i Carreras, 16 mesos. — 9. Manela Gual i Gomez, 34 anys. — 10. Gil Gelpí i Batallé, 79 anys. — 11. Isabel Pascalet i Aimerich, 80 anys.

: GALLINES :

i demés aus de corral, se crien grasses, bones i més ponedores, usant

≡ AVIOL MASVIDAL ≡

UNIC PATENTAT. - Cura radicalment el « Moquillo » (brom), verola i mal de coll. - Es la salvació dels polls i fa la riquesa dels avicultors.

De venda a PALAMÓS: Casa Comerç de D. NARCIS FONT, Carrer Major, 9.
Representant per a Espanya: M. NOLLA ROVIRA, Ponent, 30, 1.er - BARCELONA.

FUNDICIÓ i Tallers mecànics i elèctrics

Tomàs, Solés i C.^{ia} en Cta.

CARRETERA DE BARCELONA, 39 BIS :: GIRONA

Telefon Urbà n.º 242

Telefon Interurbà per a conf. n.º 6

HIVERN 1915-16

- ▣ Immens assortit en gèneros ▣
- Novitat ▣ Confecció esmeradíssima
- ▣ Preus sens competència ▣

RESTAURANT

TELEFON 67

JEROGLIFIC

Platja de LA FOSCA

**BA BE BI BO i BU
NIC**

**SANT JOAN DE PALAMÓS
(Costa Brava)**

Primera Colonia estiuenca marítima de Catalunya. - «Xalets» per a families. - Servei de Hotel i de Restaurant. Obert tot l'any.

Camises a Mida.
Colls i Punys.
Pijames, Bates.
Impermeables.
Albernuços.
Calçotets.
Gorres.
Guants.

E. FUREST

Passatge de Madoz 6, i Plaça Real 4

Gèneros de punt.
Abrics inglesos.
Corbates.
Bisuteria.
Bastons.

Barcelona

Paraigües.
Perfumeria.
Mocadors.

ARTICLES DE SPORT

GRAN SASTRERIA de JOAN PRAT

(CASA FUNDADA EN 1855)

ESPECIALITAT EN UNIFORMES

Barcelona: Baixada Sant Miquel, 5
Pasatge del Crèdit, 10

Majó i Planas.- Barcelona

Importadors directes d'Olis minerals.
Fàbrica de grasses per a la industria
- - - a Hospitalet del Llobregat.
Corretges, Gomes, Amiants, - - -
- - - Estopades i Caps de Cotó.

CORRESPONDENCIA: Fernando, 12, entl.º (Entrada Vidre, 2)

¡ ATENCIÓN !

L'ASPECTE ES EL TOT.

Una persona jova amb cabells blancs és considerada com a vella ; i si una de vella és considerada com a jova, és degut a l'aigua BRILLANTE que ven en Conchs.

CARRER MAJOR. Ⓜ PERFUMERIA. Ⓜ PALAMOS.

IMPORTANT

Despatx i Taller de Mecànica Dental de
Francisco Francés

Reconstrucció i reparació de Dentadures Artificials.
Dentadures d'or : Treballs de pont : Corones d'or
PREUS MODICS.

Plaça de la Murada, 5. Palamós.

EMILI NOYA

INSTAL·LACIONS
per a aigua, gas i electricitat

: Reparacions de maquinaria :

JOSEP COMAS

Envelats, Cortinatges, Tribunes i
Adornos de totes menes.

Artístiques, il·luminacions de gas
acetilè i electricitat.

GIRONA: Carrer de la Barca, 17.

BARCELONA: » Lancaster, 2.

Fusteria i Ebanisteria
— DE —

J. Marull Agustí

LA MÉS ANTIGA I ACREDITADA
Carrer de Munt, 21

NOTA important : Aquesta casa se
fa càrrec de tot el servei funerari.

Paller Mecànic de Rentat i Planxat SISTEMA ANGLÉS

INSTAL·LACIÓ amb els aparells més moderns.

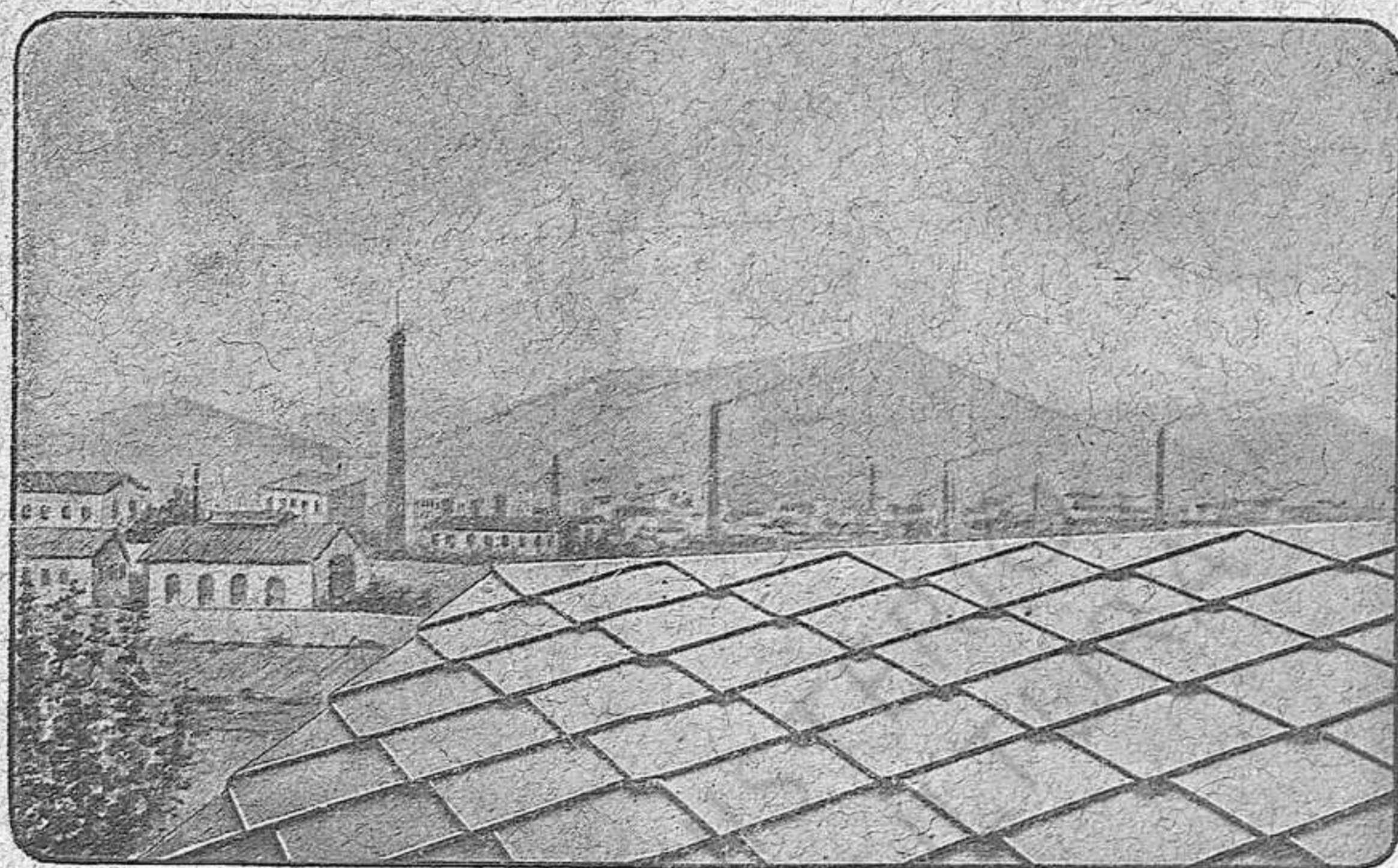
Promptitut i PERFECCIÓ en els encàrrecs.

Carrer de Pi i Margall, 38. PALAMÓS — —

— SUCURSAL UNICA: **Narcís Roig**, Carrer Major.

“ROCALLA,” Plaques de Ciment i Amiant comprimit
per a tota classe de TEULATS

La coverta més econòmica

La coverta més sòlida i duradera

Model de coverta

DEMANAR PREUS I DETALLS, a **JOSEP ESTEVA**, Duc de la Victoria, 14. - BARCELONA

Fàbrica a vapor d'Anissats i Licors

JAUUME CATÀ

PONT MAJOR - GIRONA

ANIS

“Del Amor,”

D'exquisit aroma, agradable paladar, i molt digestiu.

ESTOMACAL

“Del Amor,”

Molt recomanat per varies emi-
nències mèdiques. Priva totes
les malalties infeccioses i de
l'estómac.

RM

«PEPITA»

VERMUT

«ESPANOL»

CONYAC

«PEPITA»

CICLES SANROMÀ

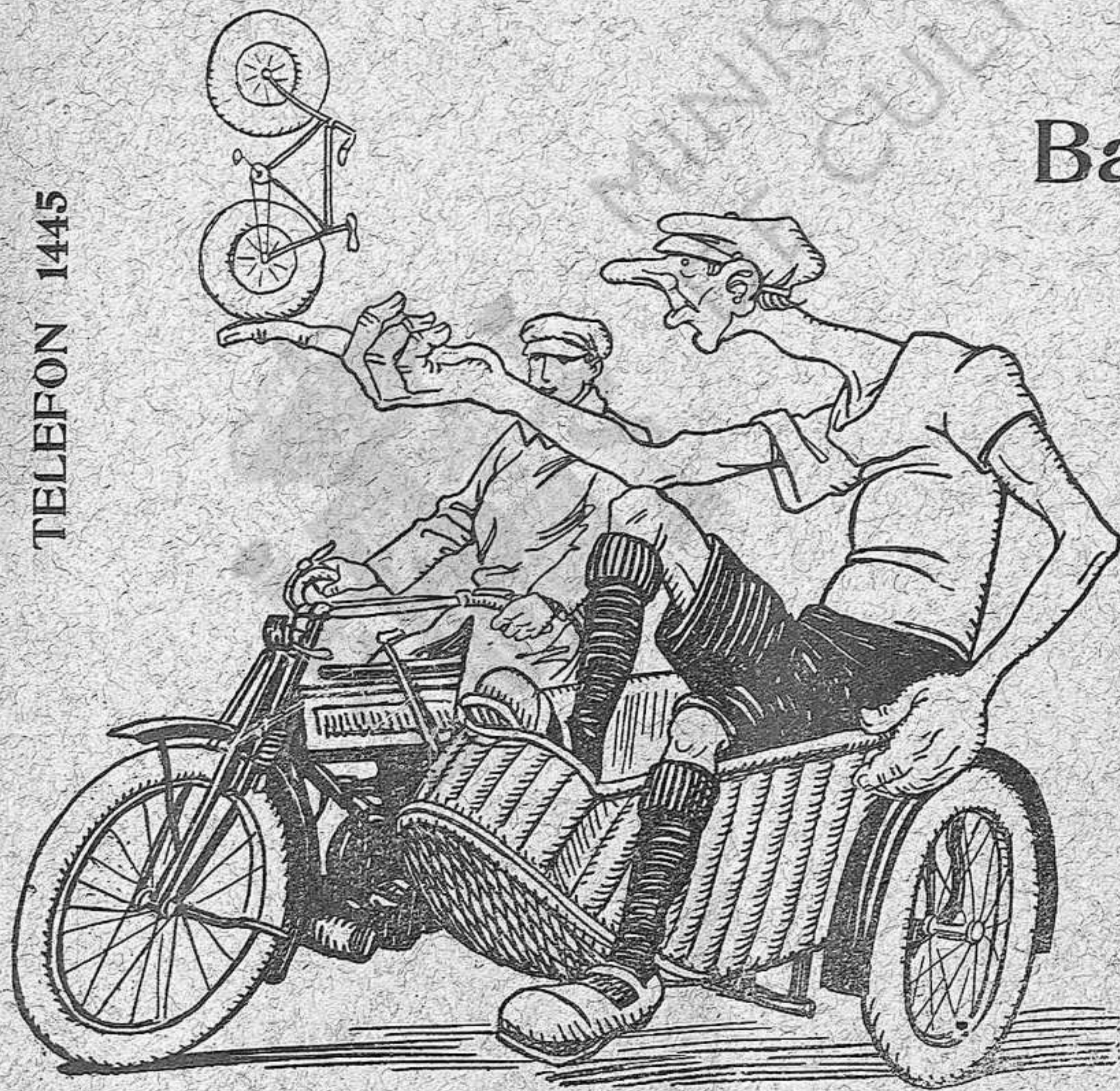
Motos SUN

Balmes,

62

B
A
R
C
E
L
O
N
A

TELEFON 1445

❧ LA BENGALINE ❧

Pintura ————— Esmalt

Corts, 653 - BARCELONA

CH. LORILLEUX Y C.^a

H. IBÉRICA DEL PADRE

OSTATGE I HABITACIONS

Propietari: **JOSEF ROCA**

Comte Assalt, 11 i Lancàster, 2. **BARCELONA**

Se parla francès. — Espaioses habitacions. — Timbres i llum elèctrica. — Servei esmerat. — Casa fundada en 1849.

S'avis a als Senyors Viatgers que la casa no té cotxe ni corredor en les estacions ni en els molls. Els cotxes de la Central el portaran a l'establiment, si es que ho sol·licita, com també el tramvia que porta la creu roja, que els deixa davant el carrer Conde del Asalto.

DOMINICO BONNET

SANT FELIU DE GUIXOLS

Fabricant de les EXQUISIDES ESPECIALITATS MUNDIALS

Gran licor ESTOMACAL BONET

Anís refinat EL TROMPO

IMPORTACIÓ I EXPORTACIÓ

Primera casa a Espanya d'articles per a l'industria suro-tapera.

Colonials, Drogues, Ferreteria, Papers pintats, Productes químics, Ultramarins, Vins i Licors, etc. etc.

Representant de Caixes i Bascules :

BAUCHE, de Reims.

PIBERNAT, de Barcelona.

EXPORTACIÓ A TOTS ELS PAISOS

Tenda LA REINA

— DE —

NICET CASANOVAS

SASTRERIA i Confeccions. Varis genres de punt. Cotilles alta novetat. Mobles fabricats especialment per a la casa.
CENTRE : DE : REPRESENTACIONS

Transports i càrrega. — Carruatges de lloguer

Ordinació de Palamós a Galdas de Malavella i vice-versa.

Diariament Aigua de Caldes a 10 cèntims litre i a preus econòmics a qui la recomani per a banys.

JOAN OLIVER

Passeig del Gementiri, 24 i 26. PALAMOS

CASANOVAS

= SASTRE =

PALAMÓS

Ramón Casas

MODERNA TECNICA DE PIANO

- TEORIA - SOLFEIG - CANT -

ESCALA DE QUINTES de BARBEREAN,

modernament reformada per

— GEVAERT i E. MORERA.

LLIÇONS particulars i a domicili.

SASTRERIA

d' en

Sebastià : Bofill

Carrer de Santa Bàrbara

(cases velles d'en Matas)

ADOBO amb promptitut i perfecció tota classe de calçat.

També puc servir CALÇAT NOU de tots preus i classes.

CONFITERIA

— DE —

Josep BARNACH

Elaboració de Mantecados

i Biscuits Glacé

CARRER MAJOR, 38. PALAMÓS.

Magatzem de Maquinaria i Articles per a les Arts Gràfiques

Ceferí Gorchs i Esteve

Rambla de Catalunya, 91.

BARCELONA

Existència de Màquines d'Impremta de les més petites a les més grans. Màquines de cosir amb fil-ferro, corxets, fil textil. Màquines d'encolar, Màquines de Monogrames en relleu. Imposicions de ferro. Tipos-Blancs, Filets de coure, Comodins, Caixes, etc.

MINISTERIO DE CULTURA

